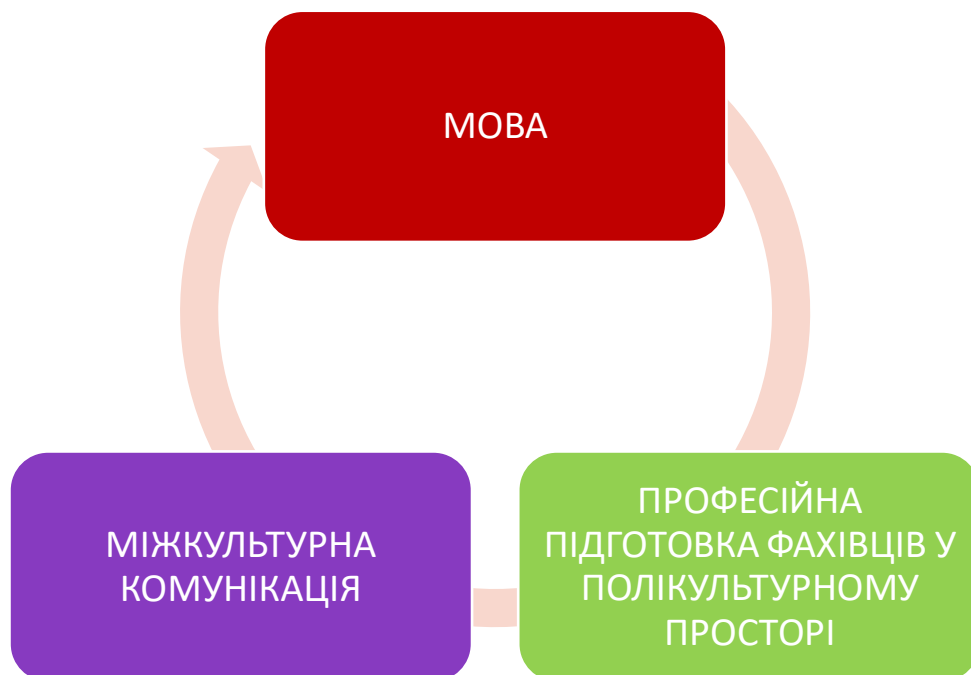

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ І ПРОФЕСІЙНОЇ
ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ
У ПОЛІКУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРІ**

ХАРБІН – 2023

ОДЕСА – 2023

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Державний заклад

«Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К.Д. Ушинського»

Кафедра перекладу і теоретичної та прикладної лінгвістики

Освітньо-культурний центр «Інститут Конфуція»

Інститут педагогічної освіти і

освіти дорослих імені Івана Зязюна НАПН України (Україна)

Харбінський інженерний університет (КНР)

Намсеульський університет (Республіка Корея)

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ І ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У ПОЛІКУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРІ

Харбін – 2023

Одеса – 2023

УДК: 80+37.134]:008-021.3(051)

*Рекомендовано до друку рішенням вченої ради
Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
(протокол № 9 від 27 квітня 2023 року)*

Актуальні проблеми філології і професійної підготовки фахівців у полікультурному просторі: Міжнародний журнал. – Випуск 6. – Харбін : Харбінський інженерний університет, 2023 – 101 с.

© Харбінський інженерний університет (м. Харбін, КНР), 2023
© Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (м. Одеса, Україна), 2023

Анжела Буднік

*кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри слов'янського мовознавства
Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського»,
Одеса, Україна*

РОЛЬ МІНІПРОЄКТІВ У НАВЧАННІ ІНОКОМУНІКАНТІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Ключові слова: проєктні технології, мініпроєкти, інокомуніканти, заклади вищої освіти

Надзвичайної популярності останнім часом набуває метод проєктів. Під впливом всеохоплюючої технологізації освіти проєктні технології розвинулись із метода проєктів і функціонують у сучасних педагогічних дослідженнях під терміном «метод проєктів». Проблемі використання проєктних технологій присвячено роботи вчених, зокрема у працях К. Баханова, О. Пехоти, В. Стернберга, В. Гузеєва, Є. Полата, І. Ворончіхіної тощо.

Метою дослідження є розкриття своєрідності використання методу проєктів, зокрема мініпроєктів, у процесі навчання здобувачів інокомунікантив вищої освіти.

Передумовами появи методу проєктів в освіті слугували соціально-економічні умови, що вимагали перегляду традиційних методів навчання, оскільки потрібно було задовольняти потреби нового часу щодо підготовки спеціалістів. На сьогодні існує багато дефініцій методу проєктів. Так, О. Коберник зазначає, що «це система навчання, де учні здобувають знання у процесі планування і виконання завдань, які поступово ускладнюються» [2]. Такої ж точки зору дотримуються і Г. Коджаспірова та М. Сердюк, які сприймають його як систему навчання, для якої характерне набуття учнями знань у процесі планування та виконання практичних завдань-проєктів, що поступово ускладнюються [1]. С. Пилюгіна визначає метод проєктів як особистісно-зорієнтований метод навчання, в основі якого лежить самостійна робота учнів з розробки певної проблеми та оформлення практичного результату цієї роботи [3].

Основними етапами роботи над проєктом є:

1. Організаційно-підготовчий (формування груп, вибір теми тощо).
2. Планування (складання плану, написання тез).
3. Технологічний, що передбачає роботу у групах, пошук аргументів та фактів, що мають підтвердити або спростувати ту чи іншу гіпотезу).
4. Заключний (оформлення результатів роботи, їх презентація загалу з подальшим обговоренням, самоаналізом, визначенням перспективи подальшого дослідження у цьому напрямку тощо).

Оскільки метод проєктів скеровано першочергово на розвиток творчої, дослідницької та аналітичної діяльності здобувачів вищої освіти, то основним завданням є навчити їх самостійно мислити, знаходити та вирішувати різноманітні питання, застосовуючи для цього знання з різних сфер, вміння прогнозувати результати та можливі наслідки різних варіантів вирішення, вміння встановлювати причиново-наслідкові зв'язки. Діяльність здобувачів вищої освіти має бути скерована на результат, який вони отримують вирішивши ту чи ту практично чи теоретично важливу проблему.

Починати роботу над проектом варто з підготовчих завдань, які мають допомогти студентам у подальшій проектній діяльності. Система підготовчих завдань сприяє формуванню вмінь за допомогою мовних стратегій. Підготовчі завдання повинні бути пов'язані з тематикою проекту, мають бути інформативними та пізнавальними. Важливо, що здобувачі вищої освіти під час виконання підготовчих завдань не отримують готову інформацію, а мають можливість її самостійно знайти та застосувати. На цьому етапі відбувається спонукання здобувачів вищої освіти до активної мисленнєвої діяльності, самостійному пошуку, аналізу, систематизації та узагальненню інформації [4].

Як приклад таких завдань можна застосувати прийом технології критичного мислення - кубік Блума. На гранях такого кубика написано слова: Назви, Поясни, Поділись, Придумай, Запропонуй, Чому. Після оголошення теми мініпроекту, викладач або здобувач-координатор кидає кубик і орієнтуючись на питання написане на грані, яка випала, формулює питання. Зручно, що можна орієнтуватися на слова, написані на гранях, і розпочинати питання з цих слів. Цей прийом є унікальний тим, що дозволяє формулювати питання різного характеру.

Отже, використання проектних завдань кардинально змінює практичні складові освітнього процесу: тип взаємовідносин між викладачем та студентом, систему оцінювання, добір навчального матеріалу. Метод проектів є більш продуктивним у порівнянні з традиційними методами, оскільки під час виконання навчального проекту набуваються знання у процесі використання інформації та вирішення практичних завдань. Проектне навчання розвиває критичне та творче мислення, культуру спілкування, вміння виконувати різноманітні соціальні ролі під час спільної діяльності; сприяє формуванню власної аргументованої точки зору; працює на створення кінцевого продукту і практичного його застосування.

Література

1. Інтерактивні технології навчання: теорія, практика, досвід,: метод. посіб. / авт.-укл.: О. Пометун, Л. Пироженко. К.: АПН, 2002.
2. Коберник О. М. Інноваційні педагогічні технології у трудовому навчанні: навчально-методичний посібник. Тернопіль-Умань. 2007. С.208.
3. Пехота О. М. Освітні технології: навчально-метод. посіб. К., «А.С.К.», 2001. 254 с.
4. Рыбина И. Р., Попова И. Ю. Проектное обучение как элемент организации учебной деятельности в контексте современного образования. *Учёные записки Орловского государственного университета*. №4 (60). 2014. С. 299-302.
5. Сторожук С. Д. Проектні технології у навчанні письма студентів-філологів: суть та особливості використання у навчальному процесі. *Вісник Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля. Серія «Педагогіка і психологія». Педагогічні науки*. №2(12). 2016. С. 367-373.